

Adagioul Lunii

Bragagiu

Picură Lună din Lună
Visele de le apă
Și poveștile s-adună
Ca o liniște pe apă.

Buchii vin precum cad fulgii
Legând slovele în fraze
Că și vremea nu mai fuge,
Dar rămâne prinsă-n raze.

Secolele trec cărunte
Cu secunde de mână
Ca îngrijorări mărunte
În uitare să rămână.

Sezătorii să nu-ncurce
Luna care o începe
Înălțând fuiorul furcii
Peste zările de stepe.

Ca să toarcă fir de aur
Pentru pânza ce-o va țese
În pădurile de laur
Cu poienile alese.

Sufletu-mi unde s-atrage
Iar în basme să se-ncânte
Fără teamă că în margini
Orizonturile-s frânte.

Către cer întreg mă-ntoarce
Cu-orice puls și pic de sânge
Fericit de noaptea-n pace
Luna când din Lună ninge.
Victor Bragagiu